

Sygnatura akt XI C 2365/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 9 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant: Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2017 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy z powództwa A. (...) z siedzibą w W. (...): (...)

przeciwko J. K.

- o zapłatę 2 999,77 zł.

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Strona powodowa A. (...) (...): (...) z siedzibą w W. pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie domagała się zasądzenia od pozwanego J. K. kwoty 2.999,77 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od poszczególnych kwot wskazanych w pozwie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz zwrotu opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, iż przedmiotem umowy łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym strony powodowej były usługi multimedialne, za które pozwany zobowiązał się zapłacić. Mimo upływu czasu pozwany nie uregulował jednak należności. W dniu 17 lutego 2015 r. umową cesji zostały przeniesione wierzytelności z O. Polska na A. (...) (...): (...) z siedzibą w W.. Pozwany pismem z dnia 4 marca 2015 r. został powiadomiony o cesji wierzytelności oraz wezwany do dobrowolnej spłaty należności, lecz pozwany należności nie spłacił.

W dniu 15 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (sygn. akt VI Nc-e 1176767/15) zgodny z żądaniem pozwu.

Wobec sprzeciwu pozwanego niniejsza sprawa została przekazana do tut. Sądu jak właściwego wedle miejsca zamieszkania pozwanego.

W uzupełnieniu sprzeciwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, pozwany wskazał, że dochodzona przez stronę powodową należność została bezpodstawnie i błędnie naliczona. Kwota wymagalności powstała w wyniku niewłaściwego naliczania opłat abonamentowych oraz nieuzasadnionych kar za usługi telefoniczne, bowiem umowa zawarta przez firmę (...) S.A. zawarta w lipcu 2013 r. na okres 12 miesięcy nie została przedłużona, lecz wypowiedziana za pośrednictwem firmy (...).

Pismem z dnia 17 października 2016 r. (po terminie pierwszej rozprawy - 20 września 2016r.) pełnomocnik strony powodowej złożył oświadczenie o cofnięciu powództwa bez zrzeczenia się roszczenia, na które pozwany J. K. na rozprawie w dniu 14 lutego 2017 r. nie wyraził zgody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 czerwca 2014 r. między spółka (...) S.A. z siedzibą w W. a pozwanym J. K. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą: PPHU (...) została zawarta umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). Przedmiotem umowy było świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz usług internetowych. Tego samego dnia w związku z upływem okresu obowiązywania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dotychczasowym dostawcą oraz zmianą przedsiębiorcy telekomunikacyjnego świadczącego usługi pozwany J. K. działając w imieniu (...) P.P.H.U. s.c. K. J. (1), K. J. (2), złożył oświadczenie o rozwiązaniu umowy abonenckiej, którego adresatem była (...) S.A. Jednocześnie udzielił pełnomocnictwa spółce (...) S.A. z siedzibą w W. do dokonania wszelkich czynności związanych z realizacją przez dotychczasowego operatora oświadczenia o rozwiązaniu umowy abonenckiej.

/dowód:

- umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 13.06.2014 r. – k. 31-32;
- pełnomocnictwo udzielone przez pozwanego w dniu 13.06.2014 r. (...) S.A. w W. – k. 35;
- oświadczenie o rozwiązaniu umowy abonenckiej z dnia 13.06.2014 r. – k. 36/

W dniu 24 kwietnia 2014 r. spółka (...) sp. z o.o. z siedziba w W. działając w imieniu (...) S.A. sporządziła pismo kierowane do (...) P.P.H.U. s.c. K. J. (1), K. J. (2), w którym wezwała do uregulowania w terminie 3 dni wymagalnej należności w kwocie 915,44 zł.

/dowód:

- wezwanie – usługi stacjonarne z dnia 24.04.2014 r. – k. 33/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, dochodziła w niniejszym postępowaniu roszczenia pieniężnego w wysokości 2.999,77 zł jako zobowiązania pozwanego wynikającego z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez J. K. z (...) S.A.

Zgodnie z ogólną regułą dowodową określoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podobne rozwiązanie przyjęła ustawa proceduralna w przepisie art. 232 k.p.c. stanowiąc, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód nie wskazany przez stronę. Rozkład ciężaru dowodu zdefiniowany cytowanymi przepisami obciążał stronę powodową, która domagając się od Sądu konkretnego rozstrzygnięcia, w postaci zasądzenia od pozwanego określonej kwoty pieniężnej, powinna była wykazać przysługujące jej roszczenie zarówno w zakresie istnienia, okoliczności powstania oraz wysokości, a także wykazując swoją legitymację czynną do występowania w niniejszej sprawie w charakterze powoda. Zdaniem Sądu strona powodowa nie sprostała temu obowiązkowi, gdyż nie przedstawiła absolutnie żadnych dokumentów potwierdzających, iż posiada legitymację czynną do dochodzenia roszczenia objętego pozwem.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że specyfika elektronicznego postępowania upominawczego, sprowadzająca się do braku obowiązku przedstawienia przez stronę powodową dokumentacji wykazującej dochodzone roszczenie, kończy się wraz z przekazaniem rozpoznania sprawy do Sądu właściwości ogólnej i to niezależnie od tego czy przekazanie to jest wynikiem stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przeszkód formalnych czy też zaskarżeniem wydanego orzeczenia przez pozwanego sprzeciwem, co miało miejsce w niniejszej sprawie. W momencie przekazania sprawy właściwemu sądowi rejonowemu ustawodawca nakłada na Przewodniczącego obowiązek, którego treść wyraża art. 505³⁷ § 1 k.p.c. stanowiąc, że po przekazaniu sprawy w przypadkach wskazanych w art. 505³³ § 1, art. 505³⁴ § 1 oraz art. 505³⁶ § 1 przewodniczący wzywa powoda do wykazania umocowania zgodnie z art. 68

zdanie pierwsze oraz dołączenia pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 zdanie pierwsze i drugie, a po przekazaniu sprawy na podstawie art. 505³³ § 1 oraz art. 505³⁴ § 1 dodatkowo do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu – w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania. W razie nieusunięcia powyższych braków pozwu sąd umarza postępowanie. Uzupelnienie tych braków wyłącza możliwość formalnego zakończenia postępowania i umożliwia nadanie sprawie dalszego biegu. Pomimo tego, że rzeczony przepis nie nakłada na stronę powodową obowiązku przedłożenia jakichkolwiek innych dokumentów, nie zwalania jej to jednak z podlegania ogólnym regułom dowodowym. W niniejszej sprawie strona powodowa reprezentowana przez fachowego pełnomocnika poprzestała jednak tylko na przedłożeniu odpisu pełnomocnictwa oraz rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego wykazując jedynie, że osoby podpisane pod pełnomocnictwem są upoważnione do składania oświadczeń w imieniu powodowej Spółki. Nie przedłożyła natomiast dokumentów, na które powoływała się w „liście dowodów” wskazanych na etapie elektronicznego postępowania upominawczego, jak również nie wniosła o przeprowadzenie jakichkolwiek innych dowodów celem wykazania zasadności powództwa. Zabrakło więc w materiale dowodowym dokumentacji świadczącej o samym istnieniu zobowiązania pozwanego (umowa telekomunikacyjna, faktury). Niezależnie od tego strona powodowa nie wykazała w żaden sposób, iż posiada legitymację czynną do występowania w sprawie w charakterze powoda. Do akt sprawy nie przedłożono bowiem umowy cesji wierzytelności, na jaką w pozwie powołuje się powód. To uniemożliwiło Sądowi weryfikację, czy i w jakiej wysokości wierzytelność wobec pozwanego powodowy fundusz nabył.

Takie zaniechanie strony powodowej dziwi tym bardziej, że była ona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym. Jako zawodowiec powinien on biegłe orientować się w regułach prawa dowodowego oraz mieć na względzie przepis art. 233 § 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Na tej samej podstawie oceni, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu sądu (§ 2). Zaistniała sytuacja sprawiła zaś, że Sąd nie miał możliwości ustalenia legitymacji czynnej po stronie powoda oraz poczynienia w postępowaniu ustaleń faktycznych wykazujących zasadność dochodzonego pozwem roszczenia, bowiem strona powodowa zaniechała przedstawienia jakiegokolwiek materiału dowodowego w tym zakresie. Wobec tego nie było najmniejszych podstaw, aby twierdzeniom strony powodowej przyznać walor prawdziwości, tym bardziej że pozwany zaprzeczył istnieniu zobowiązania co do zasady jak i wysokości. W konsekwencji roszczenie pozwu należało oddalić.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku. Z uwagi na nieponiesienie przez pozwanego żadnych kosztów procesu Sąd odstąpił od orzekania w tym zakresie.